Zaterdag, 22 Mei 1943 — DAGBLAD — 60ste Jaargang, No. 3908

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Staatsdeel
f 1.50 per maand [Aruba f 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers f 0.10

Adm.: Tel., 1550. Redactie Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.

Kantoor voor Redactie en Administratie Gebiedsdeel Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38
Kantoor voor Administratie Eiland Bonaire:
M. L. BOOI. Breedestraat, Kralendijk.

Komintern wordt ontbonden.

Duitse reactie: „Een grote bluf".

Berlijn, Wilhelmshaven, Emden gebombardeerd.

Nog 86 as-vliegtuigen in Italië vernield.

STRIJD OP ATTU IN „OPRUIMINGSPHASE".

ER WORDT EEN PLAN VOORGELEGD.

President Franklin D. Roosevelt maakte op een persconferentie bekend, dat de Britse en Noordamerikaanse Stafhoofden Vrijdagavond enkele inleidende aanbevelingen hebben gedaan aan hem en Winston Churchill en dat de uiteindelijke beslissing daarover waarschijnlijk de volgende week zal worden getroffen. Tegelijk zeide hij, dat het absoluut waar is, dat de meerderheid der Noordamerikaanse strijdkrachten buiten de Verenigde Staten van Noord-Amerika zich in de Stille Oceaan bevindt. Churchill had daarvan melding gemaakt in de rede voor het Congres op Woensdag en de President zeide, dat dit biezonder waar is van het leger en de marine. Hieraan voegde hij toe, dat ongeveer de helft van de Noordamerikaanse luchtmacht zich in het gebied van de Stille Oceaan bevindt.

Roosevelt legde er de nadruk op, dat de Geallieerde eis van onvoorwaardelijke overgave blijft gehandhaafd, toen hem gevraagd werd of enige overweging wordt gegeven aan de toekomst van Italië. Hij weidde niet uit over dat punt. De President zeide geen biezondere inlichtingen te kunnen verstrekken over de voornaamste onderwerpen, die besproken worden met Churchill en met Premier Mackenzie King van Canada. Hij zeide met King te spreken over problemen, die verband houden met het winnen van de oorlog (Washington, (AP) 21.5).

ROOSEVELT OVER DE SCHEEPSBOUW.

President Franklin D. Roosevelt zeide op zijn persconferentie, dat de scheepsbouw biezonder goed gaat, waarbij het aantal nieuw gebouwde schepen het aantal van de tot zinken gebrachte overtreft. Ook zeide de President, dat de algehele productie ver vooruit is van wat een jaar geleden werd verwacht. Hij sprak van een proces, dat thans gevolgd wordt om langzaam van de Liberty-schepen over te gaan op de bouw van snellere betere Victory-schepen, die na de oorlog voor de handel kunnen worden gebruikt. In verband met de Maritieme Dag op Zaterdag zeide Roosevelt, dat speciale hulde moet worden gebracht aan de zeelieden, „die door hun dapperheid en kloekmoedigheid de eeuwige dankbaarheid hebben bekomen van de mensen der Verenigde Landen, de mannen aan het slagfront en hun mede-Amerikanen aan het thuisfront (Washington, (AP) 21.5).

COMMUNIQUÉ VAN MALTA.

„Marine-vliegtuigen vielen in de nacht van Donderdag op Vrijdag, een convooi aan tussen Pantelleria en Marettimo. Op zijn minst 4 bomtreffers werden geplaatst op een motorschip, dat ogenblikkelijk in vlammen uitbarstte en men op het laatst zag kapseizen.

Lange afstands gevechtsvliegtuigen vielen een trein nabij Gatanzaro in Zuid-Italië tijdens de nacht aan. Een Junkers 52 werd nabij Pizozo in zee neergeschoten.

In de nacht van Donderdag op Vrijdag plaatsten onze toestellen voltreffers op een motorschip ten Zuid-Westen van Kaap Granitola in het Westen van Sicilië. Een escorterende e-boot werd in brand gezet. Onze gevechtsbommenwerpers vielen Donderdag Comiso op Sicilië aan. Er werd een brand gesticht in het gebied van het vliegveld." (Valetta, (AP) 21.5).

AANVAL OP MALTA.

Een aanvullend communiqué van Malta luidt: „Voor de eerste maal sedert December werden bommen op Malta geworpen in een aanval, die vroeg in de morgen plaatsvond. Ongeveer 36 vliegtuigen — FW190 gevechtsbommenwerpers met een escorte van ME109's — namen aan de aanval deel. Onze gevechtsvliegtuigen onderschepten de aanvallers alvorens zij de kust bereikten en braken de formaties op.

De weinige bommen, die op het eiland geworpen werden, veroorzaakten lichte ongevallen. 2 FW190's werden neergeschoten door onze gevechtsvliegtuigen en verschillende FW190's en ME109's werden beschadigd." (Valetta, (AP) 21.5).

WILHELMSHAVEN EN EMDEN AANGEVALLEN.

Het Hoofdkwartier van het 8ste Noordamerikaanse luchtcorps maakte bekend, dat afzonderlijke strijdkrachten van Noordamerikaanse Vliegende Forten overdag vernietigende slagen hebben toegebracht aan de duikbotenwerven te Wilhelmshaven en Emden. Door een hevige weerstand van vijandelijke jagers moest men zich een weg banen naar de doelen. 12 Bommenwerpers gingen hierbij verloren. De marine-installaties van beide belangrijke Duitse havens werden op verschrikkelijke wijze bestookt van grote hoogte. Honderden tonnen van springstoffen werden door de Noordamerikanen geworpen. Gelijktijdig vlogen F-47 Thunderbolts van het 8e luchtcorps opnieuw over de vijandelijke Europese kust in een afzonderlijke onderneming.

3 Thunderbolts gingen verloren in gevechten met een strijdmacht van FW190's. Naar vermeld werd slechts 1 Fockewulf beschadigd (Londen, (AP) 21.5).

AANBEVELING TOT ONTBINDING COMMUNISTISCHE INTERNATIONALE.

Radio-Moskou deelde mede, dat een aanbeveling voor de ontbinding van de Communistische Internationale is gedaan in een besluit, dat door het Uitvoerend Comité werd genomen. Het besluit, dat in „Pravda" gepubliceerd werd deelde mede, dat deze maatregel werd genomen, aangezien het Uitvoerend Comité geen kans ziet „in de huidige oorlogsomstandigheden een Congres van de Communstische Internationale bijeen te roepen".

De Komintern, die de internationale organisatie van de Communistische Partij is, werd in 1919 gevormd door Lenin en Trotsky en had tot uitgesproken doel een wereld-revolutie. Na de verschijning van Hitler en Mussolini veranderde de slagzin van „wereld-revolutie" tot de „strijd tegen de fascisten".

Rome, Berlijn, Tokio en overige landen van de as vormden een anti-Komintern front, dat zich later ontwikkelde tot een militaire alliantie.

De inleiding tot de resolutie zeide, dat de wereldomvattende organisatie, waartoe besloten werd op het eerste Congres van de Komintern, was overschaduwd door de groei van de beweging en de oorlog „nog verder de verschillen verscherpt heeft in de positie van afzonderlijke landen, waardoor een scheidingslijn tussen hen is gevormd". Voorts werd gezegd: „De algemene mobilistaie van het volk voor de snelste overwinning op den vijand kan het best verkregen worden door de voorhoede van de beweging der werkklasse in elk afzonderlijk land, door binnen het kader daarvan te werken" (Londen, (AP) 22.5).

Als volgt luidt het besluit dat door de radio van Moskou uitgezonden werd en door de Federale Communications Commission werd opgevangen: „Het Bestuur van het Uitvoerend Comité der Cmomunistische Internationale neemt de vrijheid, nu het zich door de oorlogsomstandigheden niet in staat ziet een Congres van de Communistische Internationale bijeen te roepen, voor aanvaarding door de afdelingen van de Communistische Internationale de volgende aanbevelingen te doen:

1) Dat de Communistische Internationale als leidingscentrum van de internationale arbeiders-beweging zal aftreden;

2) Dat de afdelingen van de Communistische Internationale worden bevrijd van de verplichtingen aan haar regels en bepalingen en van de beslissingen van het Congres der Communistische Internationale;

3) Het Bestuur van de Communistische Internationale doet een beroep op al zijn krachten op het veld om de actieve deelneming te steunen in de oorlog van bevrijding, die gevoerd wordt door de volken en staten van de anti-Hitleristische coalitie voor de snelste overwinning op den wreedsten vijand aller arbeiders: het Duits-fascisme met zijn bondgenoten en vazallen.

Ondertekend. De leden van het Bestuur van het Uitvoerend Comité van de Communistische Internationale: Gotwald, Demitrov, Zhdanov, Kolarov, Koplennik, Manulsky, Marti, Torres (en anderen)" (New York, (AP) 22.5).

Door de ontbinding van de Communistische Internationale stelde Sovjet Rusland voor de basis voor het Bolsjewistische schrikbeeld te vernietigen waartegen Duitsland de landen van de wereld heeft willen samenvoegen voor de uiteindelijke strijd. De resolutie die, door het Bestuur van het Uitvoerend Comité van de Internationale in Moskou werd goedgekeurd, wordt in Londen beschouwd als de volledige ontbinding van de Derde Internationale, **hoewel dit niet speciaal wil zeggen, dat de Internationale na de oorlog niet opnieuw zal worden gevestigd. Een communistische zegsman voegde hieraan toe, dat de ontbinding van de Internationale de weg gereed zou maken voor het verenigen van alle communistische socialistische partijen over de gehele wereld op een nieuwe vrijwillige basis.**

Het Centrale Comité van de Britse Communistische Partij zal Maandag in een speciale vergadering bijeenkomen om de aanbevelingen van Moskou te overwegen en gezien de vroegere maatregelen verwacht men, dat het voorstel tot ontbinding snel zal worden bekrachtigd.

Londense waarnemers merkten deze punten op omtrent de resolutie:

Ten eerste is zij een rechtstreeks en positief antwoord op de Duitse propaganda waarmede beweerd wordt, dat de communisten in elk land rechtstreeks uit Moskou worden geïnstrueerd.

Ten tweede nam zij gelijk de achterdocht weg bij Ruslands Geallieerden. Een der voornaamste geschillen, die altijd de nauwe Noordamerikaanse betrekkingen met Rusland in de weg hebben gestaan, was de bewering, dat Moskou de communistische activiteiten in de Verenigde Staten instrueerde en financierde.

Het ontbindings-voorstel bracht Duitsland tot een snelle reactie. Binnen twee uren na de bekendmaking noemde de Duitse radio het voorstel

Wordt vervolgt op pagina 3).

Het nieuws van vandaag.

Het bericht op de voorpagina, volgens hetwelk de Russen een voorstel gedaan hebben de Internationale op te heffen, zou het einde kunnen betekenen van de 3e Internationale of Komintern (van **Kommunistische Internationale**) te Moskou, een instelling, die kort na de omwenteling in Rusland (1919) alle communisten over de gehele wereld verenigde. De Internationale, waarvan de thans bestaande de 3e is (evenals men in Duitsland het 3e Rijk en Frankrijk de 3e Republiek kent), is een vereniging van de aanhangers van het Historisch Materialisme van Marx, volgens wiens leer het gehele leven, ook in geestelijk opzicht, verklaard wordt uit de materiële en economische levensverhoudingen van de betrokken periode. Allereerst baarde deze de oude socialistische beweging in Duitsland, waaruit in 1863 de eerste vakbonden ontstonden, omdat het Marxisme van de onjuniste mening uiting, dat er altijd geschil tussen werkgever en werknemer moet bestaan. Hieruit ontstonden verschillende bewegingen, onder andere in 1864 de Eerste Internationale, die dood liep.

De socialistische gedachten bleven nochtans veld winnen en zo ontstond in 1889 de Tweede Internationale, die met Wereldoorlog I ter ziele ging, al werd zij in 1919 heropgericht te Parijs-Amsterdam. Inmiddels ontwikkelde de latere Derde Internationale zich reeds vóór Wereldoorlog 1 uit de Tweede, toen er in het midden der Tweede verschil van mening ontstond omtrent nationale verdediging (1907). Uit de tegenstanders van dit laatste ontwikkelden zich onder leiding van Lenin de Communisten, die in 1919 de Derde Internationale oprichtten. Eenmaal aan het bewind gekomen, lieten de Communisten hun tegenstand tegen nationale verdediging natuurlijk varen en wijzigden zij het oorspronkelijke Marxisme in zoverre, dat kapitalistische methoden werden ingevoerd evenals de autoritaire staat.

Men beschouwt deze nieuwe stap van Moskou algemeen als een belangrijke politieke zet om de naziebeweringen omtrent het „Bolsjewistische gevaar" te doen exploderen en de reactie van Berlijn bleef dan ook niet lang uit. Twee uren na de bekendmaking beweerde de Duitse radio reeds, dat alles een „grote bluf" was en dat de ontbinding van de Internationale voor altijd de verandering zou betekenen van de historische politiek van het Marxisme, welke — gelijk hierboven gezegd — gevestigd werd met de oprichting van de Eerste Internationale in Londen in 1864.

De wijziging van de Russische politiek komt op een ogenblik, dat aan het Duits-Russische front een onheilspellende stilte heerst. Grote legers staan over elkander, doch behalve enkele schietpartijen en kleine uitvallen is er geen strijd.

Duitsland wordt steeds heviger bestookt door de Geallieerde vliegtuigen. De Britse politiek is: om dag en nacht de centra van de Duitse oorlogvoering aan te vallen. Noordamerikaanse bommenwerpers bestookten gisteren Wilhelmshaven en Emden. Verschillende verspreide doelen in West-Europa werden ook door de Geallieerden aangevallen. In de nacht werd Berlijn voor de vierde achtereenvolgende nacht door Britse Mosquito's bezocht (blz. 1).

En tegen Italië, Sardinië, Sicilië en Pantelleria werd het Geallieerde lucht-offensief gisteren met onverminderde kracht voortgezet. Nog 86 as-vliegtuigen werden bij aanvallen op de Italiaanse vliegvelden vernield, waardoor het totaal voor de drie laatste dagen is gebracht op bijna 300.

Zij weerstonden den vijand.

Uit de gisteren te Londen ontvangen Rotterdamse bladen zijn nog 10 namen van in de eerste week van Mei terechtgestelde bekend geworden. Hierdoor is het aantal der met name bekend geworden doodgeschotenen gestegen tot 64. Ook hier luidde de beschuldiging: staking, aansporing daartoe, verspreiding van pamfletten, andere agitatie.

De namen zijn: **Arie Leendert Verhoef**, 36 j., Schelluinen; **Wouter Slob**, 35 j., Hoornaar [„ringleiders van agitatie" te Giessen-nieuwkerk]; **Willem Johannes Smit**, 22 j. en **Jacob de Groot**, 24 j., beiden Nieuwlekkerland; **Hendericus Wilhelmus Bouwman**, 43 j. Utrecht en **Wilhelmus Adrianus Hommel**, 50 j., Breda [die beiden werkten in een drukkerij te Rotterdam]; **Cornelius Willem de Bok**, 52 j., Sliedrecht; **Cornelis van der Giessen**, 40 j., en **Dirk Loever**, 33 j., beiden van Giessendam en **Jan Willem de Baay**, 29 j., Hardinxveld.

DE ISLAM-LANDEN EN ONZE OORLOG.

GEEN OORLOGSVERKLARINGEN, MAAR DUIDELIJK KLEUR BEKENNEN TE ONZEN GUNSTE.

DE KLEINE NATIES VAN HET NABIJE OOSTEN WENSEN ALLEEN TE WORDEN GELATEN.

„Allahu Akbar" — „God is groot!"

In het jaar onzes Heren 628 vertoonden zich Arabische ruiters aan de hoven van alle regerende vorsten der toenmaals bekende wereld. Hun zender was een zekere Mohammed, die allen vorsten aanzegging liet doen zich neder te buigen voor den Enen God. Schepper van hemel en aarde, Wiens laatste en grootste profeet hij zelf was.

Het **Westromeinse** rijk was feitelijk reeds in 476 in duigen gevallen. In Rome zelf — ontdaan van alle glorie en niet veel meer dan een provinciestadje, dat als in onze tijd Harlingen nog slechts kon bogen op de vergane grootheid aan cultuur en wetenschap —, was zich juist het wereldlijk gezag der Pausen aan het ontwikkelen, omdat de Byzantijnse keizers, waar Rome nominaal nog steeds onder hoorde sedert Constantijn zijn troon in 330 naar Constantinopel had overgebracht, het volkomen aan zijn lot overlieten. De bevolking leefde voortdurend onder de druk van de Longobarden en dreigende plundering, waaraan ze al enkele malen waren prijs gegeven geweest.

Het **Oostromeinse** rijk ging juist jaren van roem tegemoet, want in 610 was zekere Keizer Heraclius aan het bewind gekomen, die het land redde van de aftakeling waaraan het onder zijn voorgangers na Justinianus I geleden had. De jaren van roem waren van korte duur, want nadat Keizer Heraclius op veldtocht in Syrië in 628 ook de zendbrief van Mohammed ontvangen had, lag de vijand ras aan de poort.

In het andere grote wereldrijk dier tijden, het **Frankische** rijk, regeerden katholieke vorsten, wier rijk aan verdeeldheid was prijsgegeven. Het waren naamkoningen, die weinig te vertellen hadden en wier hofmeiers zich tenslotte ontwikkelden tot de Karolingers, van wie in ons verband een der eersten, Karel Martel, genoemd moet worden.

Tussen het verre Mekka en Medina heerste aanvankelijk een concurrentie omtrent den nieuwen profeet, wiens godsdienst schade toedeed aan de bestaande.

Ras evenwel werd de tweespalt bijgelegd en zag de mensheid een wereldverovering, die aan geen dictator of machthebber beklijfd was, maar gedragen werd door een idee, een levensbeschouwing, die alle obstakels uit de weg ruimde. In 10 jaren veroverde Mohammed heel Arabië. Mohammed zelf stierf toen, maar zijn kaliefen of opvolgers zetten zijn werk voort, zodat na nogmaals 10 jaren het veroverde gebied zich al uitstrekte van Carthago tot de Indus: Alexander was overtroffen! Jerusalem, eerste van alle pelgrimsoorden der Christenen, was in 637 in de handen der Arabieren gevallen — en is het nog. Teneinde het bestuur van het nieuwe wereldrijk te vergemakkelijken, werd de hoofdstad van Medina-Mekka naar Damascus verplaatst, omdat de opzet Constantinopel te veroveren en het kalifaat daar te vestigen, mislukte. Het bovengenoemde Oostromeinse of Byzantijnse rijk heeft de Arabieren in 717 weten te houden en zodoende de intocht van de Halve Maan in Oost Europa weten te voorkomen, althans uit te stellen.

Heel Noord-Afrika was inmiddels in enkele jaren veroverd, Spanje was al in hun handen en in Zuid-Frankrijk hadden de Arabieren zich gevestigd. Toen werden ze in 732 in de Westhoek van Europa door den ook reeds genoemden Karel Martel tegengehouden. In een eeuw tijds na hun ontstaan hebben de Arabieren een wereldrijk gesticht, zoals er nog nimmer geweest was: van de kusten van de Atlantische Oceaan, heel Spanje, de ganse Noordkust van Afrika tot diep naar beneden, Egypte, geheel Arabië tot aan de Caucasus Nieuw-Perzië en Turkestan tot diep achter het Himalaya-gebergte.

Het Nabije Oosten vormt één sociaal-godsdienstig blok.

Later verdween het Arabische wereldrijk, schisma's kwamen er in de Islam, maar het Mohammedaanse geloof bleef bestaan, de scheuringen ten spijt. Hebben wij in onze artikelen van de twee laatste Zaterdagen de betekenis van de historie en de natuurlijke bronnen van het Nabije Oosten voor de rest van de wereld besproken, deze streek is tevens het brandpunt van de wereldomvattende godsdienst, wiens wereldverovering wij hierboven hebben uiteengezet. 250.000.000 Mohammedanen of Muzelmannen (Moslem) — zoals de volgelingen van Mohammed zich bij voorkeur noemen, omdat zij absoluter zijn in hun proclamatie van den Enen God dan wie ook; naar geen mens, zelfs niet naar den Profeet, willen zij zich noemen en hun naam duidt het wezen van hun godsdienst aan: Muzelman, d.i. die zich onderwerpt, nl. aan de Islamietische wetten, waarover hier onder sprake is: wie de wet niet strict in acht neemt, is geen Muzelman meer! — vormen een blok, dat met alle schisma's hechter is dan welk ander lichaam ook. Want als het erop aan komt, staat de Islam als één man, omdat de Islam meer nog dan een godsdienst, een maatschappij-vorm is, een sociale wettenverzameling en de absolute grondslag voor een cultuur, die overal gevonden wordt: 10 millioen wonen er in China, 16 millioen in Aziatisch Rusland, op elke 4 Voor-Indiërs is er één Muzelman, d.w.z. 80 millioen.

Een blok vormt dit gebied, waar het Christendom ontstond, ook tegen dit Christendom. In **Turkije** wordt het Christendom ternauwernood gedoogd; ± 800 katholieke missionarissen werken er, en allen geestelijken, katholieken en niet-katholieken, is het verboden door hun kleding van hun staat te getuigen, dus ook geen collaar; maar een fantasie-pakje — en ook dat niet voor allen gelijk; in Iran worden geen

missionarissen gedoogd: in **Afghanistan** is het Christendom niettemaal toegelaten, evenmin als in het eigenlijke **Arabië.**

Wie de gebieden kent, weet dat er blinde haat tegen het Christendom, in welke vorm ook en van welk kerkgenootschap ook uitgaande, bestaat. Het best vaart het nog den Noordamerikaansen Methodistischen zendelingen, die, rijk aan middelen, in dit op hygiënisch gebied achterlijk zijnde gebied, hospitalen kunnen bouwen en daarom toegelaten worden. In Arabië mag niet eens een katholiek priester in een van de kustplaatsen metterwoon verblijven.

In het kleine republiekje Libanon is het Christendom het sterkst gebleven, beschermd als het was door het gebergte: 56% is christen, bijna allen Maroniet, dit is een Rooms-katholieke groep, verenigd onder een eigen Patriach.

In ons eigen Oost-Indië zijn 43 tot 51.000.000 van de ± 70.000.000 inwoners Muzelman, de Philippijnen tellen een half millioen Muzelmannen, en de gehele wereld, die tussen midden-Azië en midden-Afrika ligt, is vrijwel geheel Islamiet. Tot in Zuid-Afrika wonen belangrijke Mohammedaanse minderheden, tezamen 1 millioen sterk. Een overzicht van de verdeling der Muzelmannen over de gehele wereld publiceren wij hiernevens.

In de streek, die wij thans bespreken, wonen ongeveer 48.000.000 Muzelmannen; zij wonen hier rond Mekka en Jerusalem, twee voor de Muzelmannen allerheiligste steden. In Caïro hebben zij hun universiteit Azjar — de oudste ter wereld. Irân, Irak, Saoedië Arabië, Egypte en zelfs het gelaïciseerde Turkije vormen in wezen onafhankelijk Mohammedaanse staten, en juist deze staten vormen de kern van het Nabije Oosten. De Balkan telt overal Mohammedaanse minderheden, die zoals steeds met minderheden, feller naar hun godsdienst leven en grotere invloed oefenen. In Europa wonen 7 millioen Muzelmannen, vooral in de Balkanlanden.

De Islam kent geen enkel ras of nationaliteitsonderscheid, doch proclameert een broederschap der gehele mensheid. Met de afschaffing van het kalifaat enkele jaren na Wereldoorlog I is het nationalisme weliswaar ook in de Islam-wereld wakker geworden, doch dit nationaliteitsbesef heeft zich — dit in tegenstelling met de Christelijke maatschappij der Middeleeuwen — toen moskee en staat niet meer samen vielen, niet verdeeld in onderlinge strijd en naijver, doch in een eensgezinde houding tegenover het Westen.

De gezagloze Sultan wefde in 1941 op Wilhelms paard, maar niet velen volgden.

Op 15 December 1914 arriveerde een oud nazaat van den Profeet Mohammed, Sayyed Alawi ba Faqih, in Damascus, de stad waar in de 7e en 8e eeuw het kalifaat gevestigd was. Sayyed Alawi ba Faqih kwam uit Medina en voerde met zich mede de oude banier van den Profeet Mohammed, die bewaard wordt op Mohammeds graf. De Opperbevelhebber der Turken, aanwezig namens den Sultan-Kalief, Mohammed V, boog ter aarde en met hem de duizenden aanwezigen, die het uitkreten, dat Allah Groot was. Dit geschiedde naar aanleiding van de proclamatie van den Sultan-Kalief Mohammed V op 11 November 1914 gedaan, waarbij deze de **Djihad**, de Heilige Oorlog had uitgeroepen. Duitslands wroeten had succes: Turkije koos de zijde der Centralen, maar niet alle Mohammedaanse landen volgden den Kalief: zelfs Sjerief Hussein van Mekka deed niet mede, omdat men geen heil zag in een strijd tussen de Christennaties onderling. De uitkomst bleek te zijn, dat de Mohammedaanse landen door de vredesregelingen van 1920 (Sèvres e.a.) in invloedssferen verdeeld werden tussen Engeland en Frankrijk.

Het Nabije Oosten blijft dit maal toezien.

Een welkome gelegenheid voor de Duitse propaganda om haat te zaaien, met het als inderdaad wel heel vreemde gevolg, dat in 1939 het koninkrijk, dat wel het meest gemoeid is bij het Suez-kanaal, **Egypte**, nog steeds geen oorlog verklaard heeft, al is het de bepalingen van het Engels-Egyptische Verdrag van 1936 (beschikbaar stellen van vliegvelden e.d.) nagekomen, en al heeft het de diplomatieke betrekkingen met de As verbroken. **Turkije** en **Saoedië Arabië** zijn onzijdig, maar niet As-gezind; **Transjordanië** heeft in de Irakese staatsgreep aan onze zijde mede gevochten; **Iran** verleent faciliteiten voor vervoer. **Syrië**, door de Strijdende Fransen veroverd, is practisch aan onze kant. **Palestina**, waar de burgeroorlog tussen de 500.000 Joden en ruim 1.000.000 Arabieren woedde nog immer als gevolg van de dubbele belofte van Engeland door McMahon in 1916 aan de Arabieren om het land den Arabieren te schenken, en door de Balfour-verklaring in November 1917, waarbij het land als „nationaal tehuis" den Joden beloofd werd, verenigde zich tegen de As[1]). Geen dezer landen heeft evenwel de oorlog verklaard en de staatsgreep in **Irak** van Rasjid Ali Gailani tegen de Britten, de Asgezinde houding van Iran, dat door vereende macht van Rusland en Engeland voor ons gewonnen moest worden, maar van welk land helaas nog immer anti-geallieerde, of beter anti-Britse relletjes gemeld worden uit Teheran, zijn toch feiten, die men niet over het hoofd mag zien, en die doen denken, dat de geallieerde gezindheid dier landen tot op zekere hoogte slechts gevolg is van de geallieerde troepen die er de wacht houden.

Nabije Oosten wenst geen bevoogding. De Atlantische Brief waarborgt allen kleinen natiën haar algehele vrijheid.

Het ook in deze streken na de val het Ottomaanse rijk opgekomen nationalisme, stemde de hier wonende volken ontevreden over de regelingen van 1920. Zij wensen alleen gelaten te worden. Zij wensen den Duitser niet, maar zij wensen ook ons, geallieerden, niet als voogden „Zij wensen zichzelf te zijn".

Toch blijkt de sympathie van al deze „kleine naties" — wier gezamenlijke geestelijke kracht echter doorslag-gevend moet geacht worden en in bepaalde opzichten zeker opweegt tegen de op belangen berustende macht bij andere grotere naties — met de dag eer uit te gaan naar ons, die in onze oorlogsbanier de vrijheid van alle volken en natiën als doel geschreven hebben. Een verontrustend teken is het in Maart jl. geweest, dat Dr. E. N. van Kleffens, (Amigoe nr. 3861 e.v.) Dr. Alberto Guani (Vice-president van Uruguay, zie Amigoe nr. 3820) en Frans van Gauwelaert (Amigoe nr. 3844) hebben moeten opkomen voor de belangen der kleine naties tegenover de „grote vier". Het Pools-Russisch geschil, gekomen na soortgelijke geschillen bij de Helleense en Joegoslavische regeringen, was van nog ernstiger aard. Een bepaald verontrustend teken is een zin in het weekblad „Time" (9 Mei, blz. 15) omtrent „an old and wretched lesson: that in the larger interests between great powers, the smaller nations usually have to take the rap, welke typisch Noordamrikaanse uitdrukking zoveel betekent als „het gelag betalen".

Een „schisma" in onze aaneengesloten Geallieerde gelederen zou inderdaad verschrikkelijk zijn.

Alle kleine naties hebben het recht om zelfstandig en souverein te worden erkend, zonder bevoogding van welke grote mogendheid ook. Dit recht is door de Atlantische Brief gewaarborgd, en van de kleine naties van het Nabije Oosten geldt, dat haar godsdienstige eenheid haar inwoneren steeds meer is waard geweest dan hun nationaliteit. Het Nabije Oosten ook in deze oorlog weer van het allergrootst belang, zal na deze oorlog daarom weer een even grote moeilijkheid vormen voor de vredesregelingen.

1) Een uitnemend overzicht omtrent de Arabisch-Joodse quaestie in Palestina is te vinden in „Contemporary Jewish Record" van December 1942, blz. 597. Wij willen dit vraagstuk binnenkort in een afzonderlijk artikel nog bespreken.

CURAÇAO

APOSTOLISCH VICARIUS NAAR ARUBA.

Dinsdag, 25 Mei, zal Zijne Hoogwaardige Excellentie Mons. Petrus Innocentius Verriet O.P. zich naar Aruba begeven ter afdoening van verschillende zaken. Zijne Hoogwaardige Excellentie wordt vergezeld van Pater Paulus Dominicus Grove O.P. Pater Grove, die Diocesaan Verkenners-Geestelijke der katholieke padvinders is, zal in het Gebiedsdeel Aruba de troepen der padvinders inspecteren.

FRATER SIDONIUS' GOUDEN FEEST.

Gistermorgen om 7 uur werd in de ruime, bijkans vorstelijke kerk van de Heilige Familie een Plechtige Heilige Mis opgedragen ter intentie van den gouden Jubilaris Frater Maria Sidonius. Het gehele kerkgebouw was stampvol met kinderen, die zelf de Heilige Misgebeden zongen. Deze eenvoudige, maar daarom zo indrukwekkende plechtigheid was een ontroerend geschenk van dankbaarheid aan den Frater, die 42 jaar lang in eenzelfde school, in eenzelfde locaal de jeugd met grote toegewijdheid diende. Na afloop van deze manifestatie der kinderen, ging de Frater naar Pietermaai, om in het Sint Albertus-college de dag door te brengen. Des middags keerde de Jubilaris weder naar het Sint Thomascollege terug ,alwaar een druk bezochte receptie gehouden werd. Zeer velen kwamen den beminden Frater Sidonius geluk wensen. Vele waren ook de geschenken, die hem gewerden, vooral bloemen en voorwerpen voor de kapel.

Hedenmorgen om 7 uur droeg Zijne Hoogwaardige Excellentie Mons. Petrus I. Verriet O.P., Apostolisch Vicarius van Curaçao, een Heilige Mis op in de kapel van het Sint Thomascollege ter intentie van den jubilerenden Frater Sidonius. Fraters en jongens zongen de Misgezangen.

Bijkans alle Fraters woonden het Heilig Officie bij. Ook Zijne Excellentie Doctor Petrus A. Kasteel was aanwezig. Tijdens de Heilige Mis hield Z.H.E. Mons. P. I. Verriet O.P. een zeer schone predicatie.

Verder wordt de gehele dag het feest in intieme kring door de Fraters gevierd.

HET TUNNELPLAN.

Daar er reeds geruime tijd verlopen was sedert het Tunnelplan van de Heren Stuivenberg en Van Drimmelen aanhangig werd gemaakt, en daar er Curaçaose geruchten gingen volgens welke reeds een volgend rapport hieromtrent zou zijn verschenen, hebben wij ons tot de ontwerpers gewend om nadere inlichtingen. Men deelde ons mede, dat inderdaad een aanvullingsrapport is samengesteld, waarin de vragen die den ontwerpers n.a.v. hun ontwerp gesteld werden, worden besproken. Dit aanvullingsrapport is, zo zeide de Heer Stuivenberg ons, Zijner Excellentie den Gouverneur aangeboden en zodra Deze daartoe goedkeuring hiertoe verleend heeft, zullen inlichtingen omtrent de inhoud worden verstrekt.

WAPENSCHOUW OP SUFFISANT.

Hedenmorgen om 10 uur vond er een wapenschouw plaats op het parade-terrein van het hoofdkamp te Suffisant, waaraan Nederlandse en Noordamerikaanse troepen deel namen. Het publiek had voor deze gelegenheid vrije toegang.

VERENIGINGSNIEUWS.

— **Katholieke Sport Centrale: Rif: Korfbal:** 10.15 uur Blauw Wit — Lucky Strike; **Voetbal:** 10.15 uur veld A: Blauw Wit A — Tropiaals A; veld B: Resolute — Sithoc; **Paardenrennen:** 16.30 uur Rennen en schoonrijden.

Santa Rosa: Athletiek 14 uur wedstrijd voor beginnelingen junioren. Veldloop 5 kilometer voor senioren.

De Hoop: Baseball 10.15 uur Lucky Strike — Deportivo.

BILJARTAVOND ZEEMANSHUIS.

Hedenavond 20 uur wordt er in het Katholieke Zeemanshuis een biljartavond gehouden voor de mannen van de Koopvaardij en Marine.

SCHOUW KATHOLIEKE PADVINDERS.

Gistermiddag brachten de D.C. Luitenant ter Zee Ingenieur Tiemen Kouwenaar, en de D.V.G., Pater Paulus D. Grove O.P. een bezoek aan de Petrus Canisius groep der katholieke padvinders te Wishi. Zij schouwden de troep en lieten zich van alles op de hoogte stellen.

HIJ WILDE IETS OPRAPEN ONDER HET RIJDEN.

Op 21 Mei 1943 ongeveer om 7 uur reed een bestuurder van een militaire truck op de Scharlooweg tegen een terzijde van de weg staande lichtmast, reed vervolgens tegen een huis, waar de deur uitgereden werd. De truck werd vrij ernstig beschadigd.

Dit ongeval vond plaats doordat de bestuurder van deze truck enige voorwerpen, welke op de vloer van de cabine gevallen waren, wilde oprapen, waardoor hij enige momenten niet op de weg lette en daardoor tegen de lichtmast reed. Wonder boven wonder kwamen er geen persoonlijke ongevallen voor.

VERDELING DER MUZELMANNEN.

Afghanistan	6.000.000
Arabië	5.500.000
Brits-Indië	80.000.000
China	10.000.000
Egypte	15.000.000
Europa	7.000.000
Irak	2.500.000
Iran	900.000
Malakka	2.500.000
Midden-Afrika	23.000.000
Nederlands-Indië	43.000.000
Noord-Afrika	13.400.000
Palestina	900.000
Philippijnen	500.000
Sovjet-Rusland	16.000.000
Syrië	2.000.000
Transjordanië	250.000
Turkije	12.000.000
Zuid-Afrika	1.000.000
Naar de werelddelen:	
Afrika	37.400.000
Amerika	185.000
Azië	158.000.000
Europa	7.000.000
Nabije Oosten	48.200.000
TOTAAL	250.785.000

De cijfers variëren nogal en het totaal wordt zodoende soms opgegeven als ± 300.000.000. Wij hebben in bovenstaand overzicht de cijfers aan de lage kant gehouden. Wat Nederlands Indië betreft variëren de cijfers van 43 tot 51 millioen.

EERST KIJKEN, DAN RIJDEN.

Op het Hendrikplein nabij de Columbusstraat vond op 21 Mei 1943, des middags om ongeveer 12 uur een licht verkeersongeval plaats. De bestuurster van een personenauto, die langs de kant van de weg stilstond, reeds op, terwijl zij gepasseerd werd door een achteropkomende personenauto. De bestuurster had tevoren niet uitgekeken. Beide motorrijtuigen werden licht beschadigd.

BURGERWACHT CURAÇAO.

Bewakingsdienst 3e Lichting.

Schietoefening op Hato Zondag as. 23 Mei; Geweer medenemen; Tenue: wachttenue, geen helm, geen handgranaatzak; 8.15 uur vertrek auto Brionplein naar Habaai; 8.15 uur vertrek auto Politiepost Rio Canario naar Habaai; 8.25 uur appèl te Habaai.

Te Haarlem overleed in den ouderdom van 39 jaar mijn oudste broeder

Theo B. F. Hoyer.

Namens de familie
Andrée C. W. J. Hoyer.

Emmastad, 22 Mei 1943. 1606

Buitenland.

(Vervolg van pagina 1).
de drang, die door de oorlog teweeggebracht wordt, zou het ontbinden van de Internationale voor altijd een verandering betekenen in de historische politiek van het Marxisme, welke gevestigd werd door het vormen van de eerste Internationale in Londen in 1864, met bekrachtiging van Marx zelf.

De Communistische Partij in Groot-Britannië voerde reeds enige tijd een campagne voor samensmelting met de Labour-Partij, die tot nu toe de aanvrage van de hand wees op grond, dat de communisten van Moskou afhankelijk waren en zich dus niet zouden willen onderwerpen aan de meeste beslissingen van de Labour-partij.

De aanvrage zal bij de jaarlijkse bijeenkomst van de Labour-partij in Juni worden overwogen.

De resolutie is erop berekend een der oorzaken van wrijving tussen de Engels-Noordamerikaans-Russische Geallieerden te verwijderen, die naar alle uitwendige tekenen, steeds nauwer met elkaar verbonden worden in de oorlogvoering. De resolutie werd gepubliceerd op het ogenblik, dat Churchill en Roosevelt een nauwer persoonlijk contact met Stalin zoeken, Davies zich in Moskou bevindt om de nota van Roosevelt te overhandigen, **Italië en Duitsland hun anti-Komintern alliantie vieren**, de eerste jaardag van het twintigjarig Engels-Sovjet verdrag van 26 Mei 1942 nadert en een gezamenlijke militaire actie van de Geallieerden meer nabij schijnt dan op enige andere tijd van de oorlog.

De resolutie legde uit, dat de Internationale wordt ontbonden, omdat zij niet langer past in de veranderende wereldtoestanden. Men wees in verband hiermede op de resolutie van 1935, waarin de Internationale een grotere onafhankelijkheid bepleitte voor de nationale communistische partijen en het vormen van populaire fronten in alle landen.

„Zelfs vóór het uitbreken van de oorlog" — aldus de resolutie — „werd het duidelijk, dat met de verwikkelingen van de binnenlandse en buitenlandse toestanden van de verschillende landen, de pogingen tot het oplossen van de problemen der arbeiders over de gehele wereld zouden stoten op onoverkomelijke hindernissen."

De resolutie wees op de historische wijzen, waarop elk land zich ontwikkelde, de verschillen in gewoonten en gezichtspunten, waardoor de verrichtingen nog moeilijker werden.

Voorts zeide de resolutie, dat de Communistische Internationale in tegenhoet gekomen kan zekere noden tijdens de derde kwart-eeuw, doch dat later — naar gelang de verwikkelingen groter werden — de Internationale in feite een hindernis werd voor het versterken van de nationale arbeiders-partijen.

Men zeide, dat op het ogenblik de heilige plicht van de mensenmassa's over de gehele wereld ,in het bizonder van de arbeiders over de gehele wereld is, om alle mogelijke steun te geven aan de oorlogsinspanning van hun afzonderlijke regeringen (Londen, (AP) 22.5).

JAPS OP ATTU IN HET NAUW.

Secretaris van Marine Frank Knox zeide op een persconferentie, dat de slag om het eiland Attu „een geslaagde onderneming" is en thans in de „opruimingsphase" verkeert. „De situatie lijkt veel op die van de Tunische onderneming toen de vijand op het schiereiland van Kaap Bon gedreven was".

Knox zeide, dat de Japanse troepen op Attu thans omsingeld zijn op een klein schiereiland aan het Noordoostelijk einde van het eiland en dat „het nog een quaestie van tijd is alvorens zij zijn opgeruimd of zich hebben overgegeven".

Toen hem gevraagd werd omtrent de berichten, dat de Japanners hun troepen van Attu evacueren zeide hij: „Ik geloof niet dat zij het doen, wij beheersen de toegangswegen op zee". Knox weigerde te spreken over hetgeen gedaan zal worden met de Japanse strijdkrachten op het eiland Kiska, dat de hoofdbasis is op 310 kilometer ten Zuid-Oosten van Attu. Dit zou namelijk het bespreken van toekomstige operaties zijn.

Over de bekendmaking van Tokio, dat Admiraal Yamamoto, Opperbevelhebber van de Japanse vloot, gedood werd in een slag op de Stille Zuidzee, zeide Knox, dat de enige inlichting van de marine over zijn dood „uit Tokio kwam" (Washington, (AP) 21.5).

AANVALLEN OP ITALIAANSE VLIEGVELDEN.

Noland Norgaard seint uit het Geallieerde Hoofdkwartier in Noord-Afrika: Noordamerikaanse bommenwerpers en gevechtsvliegtuigen vernielden gisteren 86 vijandelijke vliegtuigen in luchtgevechten en bij aanvallen op vijandelijke vliegvelden op Sardinië en Sicilië, waardoor het totaal voor drie dagen door de Noordwestelijke Geallieerde luchtmacht op 272 vliegtuigen werd gebracht.

Van het totaal werden 70 neergeschoten en 202 op de grond vernield. Bij de aanvallen van gisteren werden 19 vijandelijke jagers neergeschoten in luchtgevechten en 67 op de grond vernield .Het communiqué zeide, dat grote branden werden gesticht door de Vliegende Forten bij aanvallen op de vliegvelden Sciacca en Castelvetrano op Sicilië.

Op Sardinië werden de vliegvelden Villacidro en Decimonanu aangevallen door Wellington-bommenwerpers. Gevechtsbommenwerpers hebben gisteren bovendien de havenbedrijven en kanonstellingen op het eiland Pantelleria aangevallen. Van al de ondernemingen werden 7 Geallieerde vliegtuigen vermist (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 2.5).

AANVALLEN VAN DE NACHT.

Het Britse Ministerie van Luchtvaart gaf het volgende communiqué uit:

„Gisteren tegen de schemering vielen Mosquito's van het Bommenwerperscommando spoorwegobjecten te Orleans aan. Tijdens de nacht werden mijnen gelegd in vijandelijke wateren en ook werden bommen geworpen op Berlijn. Whirlwinds van het Gevechtscommando vielen een vijandelijk convooi nabij de Franse kust aan gedurende de afgelopen nacht. Twee schepen werden in de grond geboord. Andere vliegtuigen van het Gevechtscommando vielen spoorweg-objecten in Noord-Frankrijk aan. 5 Bommenwerpers en 1 gevechtsvliegtuig worden vermist" (Londen, (AP) 22.5).

EEN ONHEILSPELLENDE STILTE

Een onheilspellende stilte heerste over het algemeen aan het Russisch-Duitse front en alles wees op het naderende uur voor grote ondernemingen door de Duitsers. Aan de Duitse zijde ging men voort voorraden ammunitie, alsook talrijke tanks en soldaten op te hopen voor een offensief, dat haast elk ogenblik kan komen. Een bericht gebruikte de Russische phrase „groznaya tisjina" hetgeen betekent „drukkende stilte" om de huidige atmosfeer te beschrijven (Moskou, (AP) 22.5).

CHINEZEN BOMBARDEREN ITSJANG.

Het Chinese communiqué deelde mede, dat grote aantallen Chinese bommenwerpers de rivierhaven Itsjang hebben aangevallen. Itsjang is een der bases voor een Japanse opmars naar het rijstland ten Westen van het Tungting-meer. Er werden grote branden onder de Japanse installaties aangericht. Men zeide, dat de Chinese bommenwerpers „een reusachtige hoeveelheid bommen wierpen" op het vijandelijk hoofdkwartier de militaire dépots en de belangrijke installaties in de buitenwijken. Alle Chinese vliegtuigen keerden veilig naar hun bases terug met achterlating van branden en grote kolommen rook (Tsjungking, (AP) 21.5).

EEN MEMORANDUM.

Volgens Balkan-kringen hebben 40 Hongaarse politici en gepensioneerde leger-officieren een memorandum aan den Minister van Buitenlandse Zaken Nicholas Kallay gezonden waarin zij zeggen, dat Hongarije genoeg offers heeft gebracht voor de as en dit jaar niet meer moet brengen (Ankara, (AP) 21.5).

YAMAMOTO'S DOOD EEN VERRASSING.

Het nieuws omtrent de dood van Admiraal Isoroku Yamamoto kwam als een verrassing voor Noordamerikaanse marine-mensen, die zeiden niet te weten van enig zee-luchtgevecht in April van voldoende belang, dat deze belangstelling zou hebben van Japans vlootvoogd. Geen enkele Noordamerikaanse bron bevestigde de dood en de reactie bewoog zich van kalme uitdrukkingen van belangstelling tot openlijke sceptische commentaren op het verhaal van Tokio over de dood van den Admiraal.

Enkele autoriteiten opperden de mening, dat hij misschien niet eens bij enige strijd aanwezig geweest is. Men zeide, dat de Japanners zovele nederlagen leden in het afgelopen jaar dat de Admiraal misschien hara-kiri pleegde of een natuurlijke dood gestorven is aan een of andere organische ziekte.

Men zeide, dat het Japanse Hoofdcommando in elk van beide gevallen vrijwel zeker de dood van den marineleider dusdanig zou inkleden met gepaste omstandigheden en een gloeiende huldebetoging, teneinde zijn persoon als een held voor het Japanse volk te behouden. (Washington, (AP) 21.5).

EEN VERKLARING VAN SINCLAIR.

De Britse Minister van Luchtvaart Sir Archibald Sinclair onderstreepte in een redevoering Churchills dreigement, dat de as uit de oorlog zal worden gebombardeerd. Hij verklaarde, dat de Geallieerden thans in staat zijn voldoende aantallen bommenwerpers te krijgen om „de bronnen van de Duitse oorlogskracht" te vernietigen. Bij de opening van een campagne voor het verkopen van Victory-bons verklaarde Sinclair, dat Berlijn de enige plaats is, waar de Europese oorlog kan eindigen en er „is slechts één weg om naar Berlijn te komen zonder de moordpartij, die de slagen van Wereldoorlog I met zich meebrachten en die is om de Duitse oorlogskracht te verlammen."

„Al wat wij nodig hebben om de bronnen van de Duitse oorlogskracht te vernielen, zijn grote aantallen Britse en Noordamerikaanse bommenwerpers. De aantallen, die wij verkrijgen kunnen, zullen beslissend blijken te zijn. Wij moeten ons oog gericht houden op de Duitse industrie en ons op de vernieling ervan toeleggen. Ik stel geen belang in de duistere speculaties omtrent de verdiensten van bombardementen overdag of 's nachts. Ik geloof in beide: bombardementen dag en nacht. En dat is wat de Duitsers zullen krijgen, meedogenloos en zonder rust voor de rest van de oorlog" (Londen, (AP) 21.5).

KOMT ER EEN NIEUWE BRITS-INDISCHE ONDERKONING?

Volgens een bericht van „The Daily Sketch" van 1 Mei jl. is er een nieuwe Onderkoning voor Brits-Indië aangesteld in plaats van Markies Victor Alexander John Hope Linlithgow. De benoeming, die binnenkort bekend zou worden gemaakt, zou groot opzien baren, vooral in militaire kringen.

Op de aanstelling zou, volgens „The Daily Sketch", vooral invloed geoefend hebben het feit, dat Brits-Indië een belangrijke rol te vervullen krijgt in het offensief tegen Japan. Lord Linlithgows' periode eindigde reeds enige tijd geleden, doch hij werd verzocht voorlopig aan te blijven.

5 PERSONEN IN DUITSLAND TERECHT GESTELD.

Duitse berichten deelden mede, dat 5 personen werden terechtgesteld in het Reich op de dag nadat de Mohne en de Eder dammen werden gebroken door de mijnaanval van de Royal Airforce. Er wordt beweerd, dat de Britse vliegers geholpen werden door bepaalde signalen, doch de bekendmaking omtrent de terechtstelling gaf de reden niet op (Bern, (AP) 21.5).

NEDERLAND.

DOOP VAN PRINSES MARGRIET FRANCISCA.

Prinses Margriet Francisca zal op 29 Juni in de St. Andrews (presbyteriaanse) kerk te Ottawa worden gedoopt.

[Zoals men weet, is 29 Juni de verjaardag van Z.K.H. Prins Bernhard. — Red.].

DRS. TH. B. F. HOYER †.

Het overlijden wordt vermeld van Drs. Th. B. F. Hoyer, 39 jaar, oud-redacteur oprechte „Haarlemsche Courant", oud-perschef van de Holland Amerika lijn, eerste hoofdredacteur van het weekblad „De Waag" [uit welke functie hij ontslag nam, toen het blad in nazie-richting ging], schrijver van Monografieën over filmkunst (te Haarlem) en van A. A. Humme, 79 jaar, oud-hoofdredacteur van „Het Vaderland" (te Bilthoven).

VOEDSELCONFERENTIE.

Professor Dr. I. Snapper is toegevoegd aan de Nederlandse delegatie ter voedselconferentie te Hotsprings, Virginia.

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Cairo**: Het communiqué maakte bekend, dat Liberators van het 8de Noordamerikaanse luchtcorps gisteren ongeveer 300.000 pond aan brisant- en brandbommen wierpen op de Italiaanse havens San Giovanni en Reggio di Calabria. 10 Vijandelijke jagers werden vernield en andere werden beschadigd. Meer dan 50 vliegtuigen namen aan de aanval deel, hoewel het aantal viermotorige bommenwerpers niet werd genoemd.

— **Londen**: In de afgelopen nacht heerste er enige vijandelijke activiteit boven delen van Zuid-Oosten Engeland en Londen. De bommen, die geworpen werden, richtten weinig schade aan en een klein aantal slachtoffers. Een vijandelijk vliegtuig werd vernield.

— **Valetta**: Het communiqué van Malta zegt: „Spoorweg-installaties en verbindingswegen in het Westen van Sicilië werden in de afgelopen nacht door onze toestellen aangevallen. Voltreffers werden gezien op stationsgebouwen en op een trein.

In de nacht mitrailleerden onze torpedo-bommenwerpers een schoener ten Zuid-Oosten van Sicilië en voltreffers werden gezien op het stuurhuis".

— **Houston**: President Enrique Peñaranda van Bolivia zeide bij zijn vertrek uit de Verenigde Staten naar Mexico, dat zijn land spoedig diplomatieke vertegenwoordigers met Canada zal inwisselen. Hij zeide ten zeerste tevreden over Roosevelt. Hieraan voegde hij den te zijn over het bezoek aan President, dat de Roosevelt-Regering hem en zijn landgenoten de beste indruk gaven.

DE LAATSTE KOPEKE.

De oude boerenvrouw Maria Ivanovna, die in een door de Duitsers bezet dorp in het districtc Voronesj in het Kalinin-gebied woont, had het ongeluk begaan geen buiging te maken, toen een Duits officier voorbij ging. Zij werd onmiddellijk gearresteerd door twee Duitsers te paard, die haar naar het bureau van den commandant brachten, dat een goede 15 kilometer van het dorp lag. De soldaten rookten hun pijp en vertelden elkaar grappen, waar ze vrolijk om lachten, terwijl Maria Ivanovna moeite had de paarden bij te houden.

Eindelijk bereikten zij het bureau van den commandant. Maar de commandant was bezig te eten en Maria Ivanovna moest zolang wachten. Toen hij zich zat gegeten had, ging hij breed uit zitten en liet zich vruchten voorzetten.

Eindelijk was de commandant klaar en sprak het vonnis uit: „Gij hebt een Duits officier niet met de nodige eerbied behandeld. Dat is een vergrijp, dat feitelijk streng, heel streng, gestraft dient te worden. Maar ik ben een goedhartig mens. Omdat ge een arme vrouw zijt, is een boete van slechts tien kopeken voldoende".

„Maar, dat is niet alles", voegde de commandant er aan toe. „Ge moet morgenochtend klokslag negen uur de eerste kopeke betalen. Elke volgende dag zult ge klokslag negen uur een kopeke betalen, net zolang, totdat de hele boete betaald is. Wanneer ge ook maar één seconde te laat zijt, zal uw hele familie streng gestraft worden. En nu afmars!"

Maria Ivanovna moest elke nacht haar huis verlaten om de volgende ochtend op tijd op het bureau van den commandant te kunnen zijn. Zij had een zwakke gezondheid en kon moeilijk lopen.

De commandant liet elke morgen de soldaten roepen om het toneel bij te wonen. De soldaten brulden van het lachen. Dan zei de commandant: „Je bent precies op tijd. Hoeveel kilometers heb je nu al zo afgelegd? Laat eens zien... dat is dus nog zes kopeken ... vijf kopeken... hoeveel kilometer is dat nu wel geweest? En elke morgen speelde zich eenzelfde toneel af.

De vrouw hield haar mond stijf dicht. Ze had thuis een ouden, zieken man en kinderen te verzorgen.

Iedereen in het dorp wist, wat Maria Ivanovna doormaakte. „De schurken", zeiden de buren, „ze nemen niet alleen al onze bezittingen weg, maar ze moeten ons ook nog op deze manier treiteren".

„Trek het je maar niet aan Maria Ivanovna", zei de oude smid, „de Duitsers zullen jouw kopeken met hun bloed betalen. Wij hebben nog heel wat met hen af te rekenen en dit geval is niet het enige, waarvoor ze zullen boeten".

Negen kopeken had Maria Ivanovna op deze wijze betaald. Daarvoor had ze bijna 300 kilometer moeten afleggen. En nu was ze op weg om haar laatste kopeke te gaan brengen. Maar ditmaal stond er een hele patrouille bij de ingang van het dorp, waar de commandant zijn bureau had. Vroeger stond er maar één man op schildwacht. „Waar moet je heen?" De vraag klonk bars en afgebeten. „Ik moet mijn boete komen betalen", antwoordde Maria Ivanovna. „Een boete... tja, dat is ook zo...... ga maar door."

Maar eerst werd de vrouw aan den lijve onderzocht. Zij zag onmiddellijk, dat er iets gebeurd was sedert de vorige dag. Het huis van den commandant lag half in puin. Overal liepen soldaten op een drafje heen en weer. Er was ook een nieuw officier, die de soldaten aanblafte. Toen hij Maria Ivanovna gewaar werd, schreeuwde hij haar toe: „Wat doe jij hier?" „Ik ben hier gekomen om mijn boete te betalen." „Wat voor boete?"

De fourier fluisterde den officier iets in het oor. Intussen had Maria Ivanovna de gelegenheid rond te kijken en ze begreep nu, wat er gebeurd was. De oude smid had gelijk gehad. Er waren in de nacht guerrilla-troepen in het dorp geweest en die hadden er flink huis gehouden.

„Ik zou graag den commandant zelf spreken", zeide ze. „Hij neemt de boete altijd persoonlijk in ontvangst."

„Maak, dat je weg komt", zeide de officier, toen de vrouw hem de kopeke wilde overhandigen en maakte rechtsomkeert.

Maria Ivanova legde de kopeke in het voorportaal en ging terug om op enige afstand nog eens het toneel op te nemen. Toen zag ze soldaten een doodkist uit het huis dragen en toen wist ze, dat de guerrilla-troepen die nacht den commandant hadden gedood.

(Sovjet-oorlogsnieuws).

INGEZONDEN.

(Buiten verantwoordelijkheid der Redactie).

Na uw beide artikelen, „Voor de uitgewekenen van Jamaica" en „Het Vluchtelingen probleem" goed bestudeerd te hebben, wens ik èn als Nederlander èn als Jood, het volgende naar voren te brengen daar, het mijns inziens, niet het probleem behandelt, als een probleem, doch als een verschijnsel, waar het Gouvernement zich met een Jantje van Leiden wil afmaken.

U schrijft in uw blad van 7 Mei jl. „De Gouvernements persdienst meldt o.m.: Dat men, thans op Jamaica vertoevende Nederlanders, bruikbare arbeidskrachten die met ongeduld wachten op het ogenblik, dat zij weer in het normale leven kunnen worden ingeschakeld. Men kan die mensen laten hier komen indien men aan de volgende voorwaarden voldoe: ƒ 100.— voor reiskosten en ƒ 380.— deposito te storten per persoon.

Zover mij bekend is dit geen nieuwe bepaling en is zij reeds meer dan 30 à 35 jaar oud. Te allen tijden moest men passage en deposito storten om werkkrachten hier te laten komen en dit is dus geen gunst, maar een zeer grote tegenwerking om Nederlanders, die naar het eigen land (Rijksdeel) wensen te gaan om ook die vreugde te gevoelen die andere Nederlanders die ons Rijks- of staatsdeel bezoeken, nl. om weer eens in het Vrije Nederland te zijn en onze driekleur in de Vrije Nederlandse lucht te zien.

Het is bijna ongeloofelijk, dat men Nederlanders, die beroofd van alles incluis hun vrijheid van handelen nog door zeer moeilijke bepalingen van hun eigen Rijksdeel tracht te houden. Wat moet er met die mensen gebeuren, indien Jamaica hen niet langer wenst te houden en hen, hetgeen zeer aanneembaar is, naar het eigen land in de Caraïbische Zee verwijst?

Reeds maanden zijn die arme mensen op Jamaica, die (de schrijver heeft een brief van een hunner ontvangen) niet klagen, doch naar omstandigheden, zeer tevreden zijn.

Zij hunkeren echter naar hun vrij Nederland zo dichtbij en toch veraf. Zeer zeker is er woningnood en op Curaçao en op Aruba doch indien die slachtoffers van de invasie in Nederland op Jamaica in barrakken kunnen wonen, kunnen zij ook hier in barrakken wonen tot dat men één voor één geplaatst heeft, welke, u kan dit gunstig aannemen niet lang zal duren.

Men kan mensen hier plaatsen doch men stuit op de tegenwerking van het Gouvernement.

De schrijver is overtuigd dat men gaarne mensen hier kan wil laten komen, doch het deposito hun belet zo iets te beginnen.

Het wordt voor den gemiddelden man gewoonweg niet doenlijk om iemand, een vader van een huisgezin bestaande uit vijf personen om 5 x ƒ 380.— = ƒ 1900 waarborgsom te storten om Nederlanders naar het Rijksdeel te laten komen, afgezien van de reiskosten van ƒ 500.—. Het deposito is niet in orde.

Nederlanders, en vooral Nederlandse Oorlogsslachtoffers, zijn hier niet bij gebaat, doch worden tegengewerkt. Dit is geen manier om onze landgenoten te helpen, zoals u schrijft, hunkeren zij naar hun vrije Nederland (Rijksdeel).

Verder zijn die bepalingen alleen voor „de meest in aanmerking komende personen."

Dus er zijn Nederlanders die ook indien men aan de absurde bepalingen voldoet, niet in aanmerking komen. Wat er van die landgenoten terecht komen? Moeten die niet bevrijde Nederlanders wachten totdat Nederland weer vrij komt, hetgeen, zo geve God, niet lang zal duren? Wat moet er in die mensen omgaan? Wat zal er later in Nederland zelf, door hen en andere die zo iets nu mede maken, niet voor de dag gebracht worden? Zoals nu de bepalingen zijn en altijd waren, kunnen alleen grote Maatschappijen mensen laten overkomen, daar die maatschappijen toch geen deposito behoeven te storten, doch alleen verantwoordelijk behoeven te blijven.

Uw artikel „Opneming van Vluchtelingen", van bevoegde zijde beschreven, begint;

„Er zijn mensen, welwillende mensen uiteraard, die niet begrijpen, waarom Suriname en Curaçao niet onvoorwaardelijk allen zich aanbiedende vluchtelingen opnemen."

Zeer juist, er zijn mensen, die het onmenselijk vinden om Nederlandsen, ook anderen vluchtelingen in ons Rijks- of Staatsdeel toegang te weigeren op grond, dat zij aan de voorwaarden die het Gouvernement hun stelt, niet kunnen voldoen. Iedere vluchteling is niet zo gelukkig om geld en positie te hebben teneinde hier, hun als Nederland rechtmatig toekomende plaats, daar deze ex-kolonie nu toch een deel, en Gode zij dank, het Vrije deel van Nederland is.

Het artikel van „Een Zoon van het oude Volk", in de Aruba Post van 15 April is inderdaad waar.

Waarom moet er voor Nederlandse Joden, door een niet-Nederlandse secretariaat genootschap, [??, is bedoeld sectarisch? Het Jewish Joint Committee is Joods. — Red.] borg gesteld worden? Wekt dit het Nederlands gevoel op, of maakt men een scheiding tussen Nederlander en Jood? Indien dit het doel is, laat men er dan ronduit voor uit komen, doch geen scheiding omdat er geen plaats is voor Nederlanders in het Staatsdeel.

Zeer zeker is de schrijver overtuigd, dat het zeer zeer moeilijk is om het vluchtelingen-vraagstuk, speciaal voor ons deel op te lossen, maar indien men niet het geheel laat ons dan gedeeltelijk de zaak op lossen.

Men staart zich dood op Curaçao en Aruba, doch wij hebben toch nog andere eilanden waar die mensen kunnen wonen, tot dat zij een plaats op een der betere gesitueerde eilanden vinden.

Laten wij niet beginnen om aan het Jewish Joint Committee om borgstelling te vragen daar dit scheiding te weeg brengt, tussen Jood en Nederlander hetgeen niet de bedoeling kan zijn en van het Gouvernement en de Nederlanders-Joden.

Verzoekt dus het Gouvernement van Curaçao te bewegen, het deposito-geld te laten vervallen.

Verzoekt ook aan particulieren om huisvesting voor vluchtelingen, ook al hebben die armen niet direct werk in het Staatsdeel.

Verzoekt aan de Overheid om reisgelden voor te schieten voor diegenen die hier komen willen om werk te zoeken.

Indien men op deze manier samenwerkt, zonder feestjes, speldjes, kermissen etc., dan kan men iets bereiken en doet men een nooit te vergeten daad.

Nederlander.

„Naar de redactie van „Dagblad Amigoe di Curaçao" van bevoegde zijde verneemt overweegt het Gouvernement van Curaçao het volgende:

a. aan hen, die bij het Gouvernement worden tewerkgesteld, zal voor rekening van het Gouvernement overtocht worden verleend van Jamaica naar Curaçao;

b. aan hen, die bij het Gouvernement worden tewerkgesteld zal zo nodig ten laste van de Gouvernementsmiddelen een voorschot worden verstrekt voor het betalen van de zg. depositogelden voor toelating in Curaçao, welk voorschot zal dienen te worden terugbetaald binnen ten hoogste twee en een half jaar;

c. aan hen, die bij het Gouvernement worden tewerkgesteld zal een tegemoetkoming in de uitrustingskosten worden verleend van ƒ 200.—;

Voor personen die niet in gouvernementsdienst treden, kan de werkgever eenzelfde regeling treffen. Voor minder bemiddelde personen kan altijd — gelijk tot heden ook mogelijk was — een afbetalingsregeling op lange termijn van de depositogelden getroffen worden.

Het is niet mogelijk tengevolge van de consequenties de depositogelden af te schaffen. Niet vergeten moet worden, dat deze gelden niet aan het Gouvernement toekomen, maar bij vertrek voor goed uit het Staatsdeel aan den vertrekkende worden teruggegeven".

Deze krant is gedeeltelijk ongecorrigeerd.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN: Za. en Zo.

Telegram Afdeling:
22.5: Nukoop, tel. 832, Negropont 75A.
23.5: Pons, tel. 675, Amalia v. Solmslaan 13.
Shipping & Supplies: Polvliet, tel. 455, Hotel Kamer 61.
Scheepvaart Afdeling:
22.5: de Troye, tel. 724, Emmastad 133A.
23.5: Brends, tel. 440, Emmastad 24.
Dok Afdeling: V/d Veen, tel. 431.

Regeling Burger- en Vrouwenarbeidsplicht.

(P. B. 1943 No. 32).

Het Hoofd van het Centraal Bureau voor het Bevolkingsregister in Curacao roept op alle mannelijke en vrouwelijke ingezetenen van het eiland Curacao, WONENDE IN HET STADS- EN IN HET TWEEDE DISTRICT, die hun 18e levensjaar hebben vervuld en den leeftijd respectievelijk van 50 en 40 jaren niet hebben bereikt en die geen bebetrekking bekleeden of geen beroep of ambacht uitoefenen met uitzondering van:

a. gehuwde vrouwen;

b. vrouwen die, ofschoon niet vallende onder de categorie gehuwde vrouwen in een gezin waartoe zij behooren de huishouding voeren; en

c. vrouwen die de zorg hebben voor een of meer bij haar inwonende kinderen die den leeftijd van 16 jaren nog niet hebben bereikt;

ter oanmelding op het Bevolkingsbureau, Kransgebouw, Curacaostraat 50, gedurende de kantooruren, teneinde ingeschreven van te worden in de registers van arbeidsplicht en ter beantwoording van vragen te stellen in verband met de uitvoering van deze regeling.

Voor deze inschrijving zal er gelegenheid bestaan:

STADSDISTRICT:

Voor de bewoners van de OTRABANDAZIJDE:
van 24 tot en met 29 Mei 1943;
Voor de bewoners van de PUNDAZIJDE:
van 31 Mei tot en met 5 Juni 1943;

TWEEDE DISTRICT:

Voor de bewoners van de BEWOONDE WIJKEN OM HET SCHOTTEGAT:
van 7 tot en met 12 Juni 1943;
Voor de bewoners van de OVERIGE BEWOONDE GEDEELTEN VAN HET

TWEEDE DISTRICT:

van 15 tot en met 23 Juni 1943.

Deze inschrijving is verplichtheid.

Tevens zal er gelegenheid zijn voor vrouwelijke ingezetenen, ongehuwd, gehuwd of vallende onder b. en c. hierboven genoemd, om zich als vrijwilligers op te geven voor den arbeidsplicht.

Curacao, den 18n Mei 1943.

1593 **M. Bartels Daal.**

Regeling Burger- en Vrouwenarbeidsplicht

(P. B. 1943 No. 32).

In verband met de inwerkingtreding op 20 MEI 1943 van de „Regeling burger- en vrouwenarbeidsplicht" (P.B. 1943 No.32) wordt de aandacht van belanghebbenden gevestigd op het bepaalde in de artikelen 15 en 16 van gemelde Regeling, luidende:

Art. 15.

1. Dienstbetrekkingen van hen/haar, die op 1 November 1942 nog nergens in betrekking waren, en welke zijn tot stand gekomen na 1 November 1942, doch vóór het in werking treden van deze landsverordening, moeten, willen zij van kracht blijven, BINNEN VEERTIEN DAGEN na haar inwerkingtreding, op schriftelijk verzoek van de meest gereede partij namens den Gouverneur door de Commissie worden bekrachtigd.

2. Aan de bekrachtiging kunnen voorwaarden worden verbonden.

3. Indien de bekrachtiging NIET wordt verleend, wordt de dienstbetrekking geacht rechtmatig te zijn BEEINDIGD op den 30sten dag na dien waarop afwijzend is beschikt.

4. Zijn aan de bekrachtiging voorwaarden verbonden, dan worden deze geacht deel uit te maken van de arbeidsovereenkomst welke aan de bekrachtigde dienstbetrekking ten grondslag ligt

Art. 16.

Dienstbetrekkingen, welke op of na den datum van inwerkingtreding dezer landsverordening door arbeidsovereenkomst tot stand komen, behoeven VOORAFGAANDE GOEDKEURING door de Commissie namens den Gouverneur. Aan de goedkeuring kunnen voorwaarden worden gesteld. De aanvrage tot goedkeuring moet schriftelijk door den werkgever bij den Gouverneur worden ingediend.

Formulieren voor de aanvraag om bekrachtiging of goedkeuring zijn gratis verkrijgbaar op het Bevolkingsbureau.
De Commissie is gevestigd in het Bevolkingsbureau.

1590 De Gouvernements Secretaris,
Gronemeijer.

Burgerwacht Aruba.

De schietoefening van Zondag 23 Mei 1943 wordt uitgesteld tot Zondag 30 Mei 1943.
Zondag 30 Mei 1943 verzamelen voor 09.00 uur:

Te Sint Nicolaas bij de Politiekazerne.

Te Oranjestad bij de Julianakazerne t/o het Radiostation.

Degenen, die per eigen gelegenheid komen, moeten er voor zorgen om 09.20 uur op de schietbanen aanwezig te zijn.

De Commandant Burgerwacht Aruba.

2—2 1954